

Vrijheid van godsdienst is een groot goed, sterk verankerd in de Nederlandse grondwet. Een sleutelprincipe van deze vrijheid is het recht van ouders om zelf te mogen bepalen hoe ze hun kinderen willen opvoeden en onderwijzen. De overheid kan ouders hierin bijstaan (bijvoorbeeld door het financieren van scholen), maar zij heeft daarbij wel de morele en wettelijke plicht om de levensovertuiging van individuen geen strobreed in de weg te leggen. De overheid mag op geen enkele manier stimuleren of eisen dat ouders ‘water bij de wijn doen’ als het gaat om hun geloof.

Het huidige wetsvoorstel bevat een aantal zeer drastische wijzigingen die precies dat effect zullen hebben op ouders met gegronde richtingbezwaren. Een succesvol beroep doen op artikel 5b van de Leerplichtwet wordt dusdanig ingewikkeld – en voor ouders die de Nederlandse taal niet goed genoeg beheersen zelfs onmogelijk – dat de vrijheid van godsdienst significant wordt ingeperkt. De eisen die er door het wetsvoorstel aan ouders worden gesteld vormen bovendien een enorme inbreuk op de persoonlijke levenssfeer. Ik denk hierbij aan het verplicht omschrijven van de richtingbezwaren (wat heel dicht raakt aan de persoonlijke geloofsovertuiging) en de verplichte huisbezoeken van de inspectie.

Een wetsvoorstel over het regelen van onderwijs aan kinderen van ouders met richtingbezwaren zou moeten draaien om het opbouwen van de godsdienstvrijheid, niet het afbreken ervan zoals in het huidige voorstel.

dr.ir. R. Dorsman
Delft